

DEBIUTY NAUKOWE

DOI: 10.15290/bb.2017.09.27

Justyna Matus

Studia Doktoranckie

Uniwersytetu w Białymstoku

Cudowne ikony Matki Bożej w parafii Puchły i Żerczyce

Ikony w Cerkwi Prawosławnej odgrywają ogromną rolę. Od wielu stuleci towarzyszyły one człowiekowi i były dla niego obiektem kultu. Bez ikon nie sposób wyobrazić sobie wystroju domu prawosławnej rodziny, a tym bardziej cerkwi. W kościele prawosławnym wizerunki świętych znajdują się praktycznie wszędzie: na ikonostasie, Królewskich Wrotach, w *kiotach*, na *analojach*. Istotę cudownych obrazów możemy dostrzec obserwując wierzących ludzi, którzy wchodzą do świątyni i w ogromnym modlitewnym skupieniu stawiają świece przed ikonami, kłaniają się im, żegnają przed nimi, z czcią i szacunkiem całują¹. Ikony są dla chrześcijan elementami łączącymi świat ziemski ze światem niebiańskim, i to właśnie przez nie ludzie zwracają się do świętych, prosząc o pomoc, uzdrowienie oraz dziękując za okazaną łaskę.

Bardzo ważne miejsce w Prawosławiu i w życiu każdego wierzącego człowieka zajmuje Matka Boża, a co za tym idzie – Jej cudowne wizerunki. Umierając na Krzyżu Chrystus oddał Jej pod opiekę cały ród chrześcijański, dla którego Maria Panna stała się niezastąpioną Opiekunką. O istotnej roli Bogarodzicy świadczy wiele. Jest to m.in. różnorodność wariantów ikonograficznych, ogromna ilość modlitw do Matki Bożej, a także wielość określeń, odnoszących się właśnie do Niej. Są to np.: Matka Boża, Bogarodzica, Przenajświętsza Maria Panna, Królowa Niebios, Orędowniczka, Pocieszycielka, Opiekunka i inne. Mówiąc o Matce Bożej jako o filarze wiary, nie sposób nie wspomnieć o mnogości Jej ikon, znajdujących się całym świecie. Według

¹ A. Tradigo, *Ikony i święci prawosławni*, Warszawa 2011, s. 6.

źródeł istnieje około tysiąca wizerunków nazywanych cudownymi i jeszcze kilka tysięcy nieokreślanych w ten sposób².

Cudowne ikony Bogarodzicy znajdują się w wielu krajach, m.in. w Rosji, Grecji, Stanach Zjednoczonych, Gruzji, Serbii, a także w Polsce. Cudotwórczy charakter ikon można więc określić jako ogólnoswiatowy. Matka Boża otacza swą opieką ludzi, żyjących w różnych miejscach na świecie – tych z ogromnych metropolii oraz malutkich wsi.

W niniejszym artykule przybliżymy historię kultu cudownych ikon Matki Bożej z dwóch Parafii Podlasia – Parafii Prawosławnej w Puchłach oraz Parafii Prawosławnej w Żerczycach.

Koniec wieku XVI i początek XVII to tragiczny dla prawosławia czas nawracania siłą na unię³. Wiek XVII i początek XVIII to trudny okres dla mieszkańców Podlasia oraz całego obszaru Wielkiego Księstwa Litewskiego. To czas wojen, niosących ze sobą zniszczenia, głód, a także dziesiątkujące ludność epidemie, przyciągane przez wojska swoje i obce. Jedną z najgroźniejszych była epidemia cholery. W wyniku tych wydarzeń oraz klęsk żywiołowych odnotowano ogromne straty demograficzne. Wiele miasteczek upadło do roli małych osad, a w niektórych wsiach przerwany został nawet ciąg genealogiczny. W obliczu śmiertelnego zagrożenia ludność oddawała się pod protekcję Opatrzności Bożej, szczególnie prosząc o wstawiennictwo Bogarodzicy, która często okazywała pomoc i opiekę. Wiele ikon Najświętszej Marii Panny zasłynęło łaskami. Kult maryjny stał się wtedy bardzo popularny także na Podlasiu i w wielu przypadkach trwa do dziś.

Nie wszystkie cudowne ikony z Podlasia zachowały się do naszych czasów. Wojny, zwłaszcza te XX wieku sprawiły, że wiele szczególnie czczonych wizerunków zaginęło bezpowrotnie. Jednak pomimo licznych przeciwności kult tych ikon nie ustał, a w miejsce zaginionych oryginałów pojawiły się kopie.

Parafia Prawosławna w Puchłach

Początki kultu maryjnego w parafii puchłowskiej tłumaczą miejscowe legendy o cudownym objawieniu się ikony Opieki Matki Bożej. Miejscem tym miała być lipa, której odrost rośnie dziś na cerkiewnym *pogoście*. Z całą pewnością kult owej ikony dotyczył jeszcze wcześniejszego okresu i powstał przed

² J. Charkiewicz, *Tobą raduje się całe stworzenie*, Warszawa 2007, s. 7.

³ I. Matus, *Schylek Unii i proces restytucji prawosławia w obwodzie białostockim w latach 30. XIX wieku*, Białystok 2013, s. 43.

1596 rokiem. Według ludowego podania w miejscu, gdzie obecnie znajduje się cerkiew, mieszkał w szalacie śmiertelnie chory, cierpiący na postępującą opuchliznę człowiek. Był on bardzo pobożny i modlił się żarliwie o uzdrowienie do Matki Bożej. W pewnym momencie dostąpił łaski. Na lipie ukazała się ikona Bogarodzicy, za wstawiennictwem której wyzdrowiał. To właśnie od schorzenia – opuchlizny wzięła nazwę wieś Puchły.

Językoznawcy natomiast tłumaczą pochodzenie słowa Puchły od nazw osobowych (nazwisk występujących na tym terenie). W źródłach pojawia się nazwisko Tomasza Puchłowicza, a jeszcze w XX wieku w owej miejscowości mieszkała rodzina Puchłowskich⁴.

Inna legenda opowiadana przez Eugeniusza Siemieniuka, wieloletniego starostę, wskazuje jako miejsce zjawienia się cudownej ikony wyniosłość terenu nad samą rzeką Narew. W miejscu tym w XXI wieku postawiono krzyż.

Pochodzący z Trześcianki Andrzej Siergiejuk, absolwent cerkiewno-nauczycielskiej szkoły w Stawku, przytoczył na łamach diecezjalnej prasy jeszcze inną legendę, wyjaśniającą genezę kultu maryjnego w Puchłach. Związany był on z bolesnym czasem nawracania prawosławnych na unityzm. Na przełomie XVI i XVII stulecia siłą próbował tego dokonać wobec swoich poddanych właściciel majątku w Puchłach. Przywoływana w modlitwach Bogarodzica okazała opiekę, objawiając swoją ikonę na rosnącej obok świątyni lipie, dodając tym samym otuchy wyznawcom prawosławia⁵.

Puchłowska cerkiew do dziś słynie z czczonego przez miejscową ludność cudownego obrazu Opieki Matki Bożej. Znajdujący się obecnie w świątyni w Puchłach wizerunek Bogarodzicy powstał pod koniec XVIII wieku (po 1781 roku). Ikonę napisano na płótnie o wymiarach 148,5×73 cm. Była ona koronowana przed 1836 rokiem i ozdobiona bogatą srebrną koszulką⁶. Znajdowała się w ołtarzu, a w dniu święta parafialnego ikonę wynoszono do części środkowej cerkwi, by wierni mogli oddać cześć Bogarodzicy. Podczas *bieżeństwa* cudotwórczy wizerunek został wywieziony w głąb Rosji, a powrócił do puchłowskiej świątyni już bez *ryzy*. Wówczas umieszczono ikonę przed lewym *klirosem* w *kiocie* skromnej stolarskiej roboty. W latach 70. ubiegłego wieku została ona odrestaurowana, a w 1999 roku ikonę przykryto nową *ryzą* z blachy miedzianej oraz uroczyście poświęcono⁷.

⁴ I. Matus, *Historia parafii Opieki Matki Bożej w Puchłach*, [w:] *Kalendarz prawosławny 2016*, Białystok 2015, s. 149.

⁵ Tamże, s. 149.

⁶ Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Białymstoku, karta nr 9555.

⁷ J. Charkiewicz, *Tobą raduje się...*, s. 178.

Ikona jest przedstawieniem wielofiguralnym, zamkniętym w polu prostokąta stojącego. Ukazuje dwa przeciwstawne światy: ziemski (przedstawiciele wszystkich stanów świeckich i duchownego) oraz niebiański (Święta Trójca Nowotestamentowa), które łączy postać Bogarodzicy. Zastosowano perspektywę hierarchiczną. W centralnej części ikony, w ponadnaturalnej wielkości znajduje się postać Matki Bożej w typie Orantki. Ukazana Ona jest na tle szaro-błękitnych obłoków i unoszona przez pięciu nagich cherubinów. Maria Panna wzrok ma skierowany ku niebu, a Jej głowę zdobi złocista korona, *zamknięta i zwieńczona krzyżem greckim na kuli*⁸. Matka Boża ubrana jest w marszczoną suknię koloru zgaszonej czerwieni, przewiązaną pasem przez lewe ramię. Spod sukni widać bosą prawą stopę. Ikona jest wyobrażeniem barokowym w stylu zachodnim.

Przybywający do puchłowskiej cerkwi pielgrzymi nie zawsze wiedzą, że obok uznawanej powszechnie za cudowną, znajdują się tu jeszcze dwie mniejsze ikony Opieki Matki Bożej. Jedna z nich pochodzi z II połowy XVIII wieku, umieszczona jest wysoko, po prawej stronie nawy głównej, nad *klirosem*. Napisana została farbami olejnymi na desce o wymiarach 47×37 cm i oprawiona w drewnianą ramę, udekorowaną liśćmi akantu. Ikona przedstawia Matkę Bożą, stojącą na obłoku. Ubrana jest Ona w czerwoną suknię i niebieski, spięty na piersi płaszcz. Na głowie ma czerwoną koronę zwieńczoną krzyżem. Pod rozpostartymi ramionami Bogarodzicy kłęczą postaci różnych stanów. Jest to również wyobrażenie w stylu barokowym⁹.

Trzecia ikona Opieki Matki Bożej, jak datują historycy sztuki, jest najmłodsza, gdyż pochodzi z I połowy XIX wieku. Obraz wykonano na płótnie, jest to przedstawienie jednopostaciowe. W części środkowej ikony widnieje postać Matki Bożej w typie Orantki, stojącej w ujęciu frontalnym. Ma Ona na sobie suknię w kolorze ciemnozielonym z rozjaśnionymi fałdami, przepasana czerwonym pasem. Głowę i ramiona Bogarodzicy okrywa purpurowy maforion spięty klamrą na piersi. W rozpostartych ramionach Maria Panna trzyma omoforion¹⁰.

Ikona Opieki Matki Bożej, znajdująca się w puchłowskiej cerkwi, słynęła jako patronka hodowców (bardzo rzadki kult). Z pewnością geneza tego łączy się z pomorami zwierząt hodowlanych, które dziesiątkowały stada i przynosiły ogromne straty ubogiej ludności. Trudno jednak ustalić początek orędownictwa za dobytek.

⁸ Archiwum Wojewódzkiego Urzędu..., karta nr 9555.

⁹ Tamże, karta nr 9555.

¹⁰ Tamże, karta nr 9555.

Jeszcze do połowy ubiegłego wieku w dniu święta parafialnego przybywały do Puchłów tłumy pielgrzymujących chłopów, którzy w swych modlitwach prosili o pomyślność w hodowli¹¹. Składali oni ofiary w postaci wełny, owiec, prosiąt, drobiu. Warto wspomnieć, że w XIX wieku przyprowadzano nawet woły oraz krowy¹². O pomyślność w tym dniu prosili nie tylko prawosławni gospodarze, ale także katolicy. Mikołaj Strokowski – duchowny zarządzający cerkwią w 1938 roku pisał, że 14 października zbierało się do 20 tysięcy pątników z trzech powiatów¹³.

Puchłowska ikona Opieki Bogarodzicy słynęła w okolicy z wielu cudownych uzdrowień. Potwierdzeniem powyższego były wota dziękczynne w postaci metalowych przedmiotów: serc, głów, rąk, nóg itp., na których umieszczano datę doznanego cudu. Znajdowały się one na ścianie obok cudownego obrazu¹⁴. Ponadto ikona ta znana była, zwłaszcza w tradycji ludowej, jako Orędowniczka kobiet mających problem z urodzeniem potomstwa. Do dnia dzisiejszego w dniu święta parafialnego zanoszone są w tej intencji prośby, o czym świadczą kładzione przed obrazem woskowe laleczki.

Parafia Prawosławna w Żerczycach

Początki Parafii Prawosławnej w Żerczycach, z którą również łączy się kult maryjny, sięgają najprawdopodobniej 1001 roku. Zaświadczały o tym archiwalia, dotyczące procesów sądowych z 1807 i 1835 roku, mówiące o tradycji erygowania parafii w tym właśnie roku¹⁵. O starożytności żerczyckiej parafii świadczy również znajdująca się w cerkwi kamienna tablica z wypisanymi nazwiskami duchownych, poczynając od 1493 roku.

Z cerkwią w Żerczycach ściśle związany jest kult Tichwińskiej ikony Bogarodzicy. Według relacji wieloletniego proboszcza parafii – ks. Eugeniusza Pańko, obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem został przyniesiony do Żerczyc i umieszczony w cerkwi przez grupę zakonników dominikanów, którzy przybyli tu aż z Wileńszczyzny. Było to w 1654 roku podczas wojny polsko-

¹¹ Я. Бреннь, *Особенности религиозного быта крестьян Бельского уезда Гродненской губернии*, „Литовския Епархальныя Ведомости за 1887 г.”, № 1–2, Вильна 1888, с. 5.

¹² I. Matus, *W Puchlach, Stawku, Trześciance: z dziejów oświaty ludu białoruskiego na Podlasiu*, Białystok 2000, s. 13.

¹³ I. Matus, *Historia parafii Opieki Matki Bożej...*, s. 149.

¹⁴ G. Sosna, A. Troc-Sosna, *Święte miejsca i cudowne ikony. Prawosławne sanktuaria na Białostocczyźnie*, Białystok 2001, s. 220.

¹⁵ Z. Szpakowski, *Czy ślad najstarszej organizacji parafialnej?*, „Więź” 1966, Nr 10 (102), s. 142–145.

-szwedzkiej. W miejscowości stacjonował wówczas oddział Szwedów. Jeden z nich wycelował z nudów w ikonę i stał się cud. Święty obraz został nieuszkodzony, zaś strzelający człowiek oślepl. Zrozumiał on swoją winę, wyraził skruchę i przyrzekł, że do śmierci pozostanie cerkiewnym sługą¹⁶.

W wyniku działań wojennych cała wieś Żerczyce, a także znajdująca się w niej cerkiew najprawdopodobniej wraz z ikoną Bogarodzicy spłonęły w 1660 roku. Dwa lata później świątynię odbudowano.

Można przypuszczać, że w cerkwi w Żerczycach łącznie z obecną ikoną Marii Panny znajdowały się trzy Jej wizerunki. Jeden spłonął w XVII w., a drugi w XX wieku podczas II wojny światowej. Jednak według innego podania cudowną ikonę z 1654 roku podczas licznych pożarów przenoszono w inne miejsca, by uchronić ją od zniszczenia i właśnie ten sam obraz dotrwał aż do 1944 roku¹⁷.

W sprawozdaniu z wizytacji żerczyckiej cerkwi z II połowy XVIII wieku znajdziemy opis, że przed cudownym wizerunkiem znajdowały się liczne wota i drogocенności, ofiarowane przez wiernych za otrzymane łaski¹⁸. Według relacji świadków owa ikona przypominała częstochowską. Być może ze względu na ten sam typ ikonograficzny – Hodogetria. Święty obraz Matki Bożej był napisany na drewnie, ozdobiony *ryzą* i umieszczony w drewnianym *kiocie*.

Fatalnym dla parafii żerczyckiej okazał się rok 1944, kiedy to w wyniku działań wojennych dach cerkwi został zniszczony, a wyposażenie świątyni wraz z Tichwińską ikoną Matki Bożej spłonęło. Na ruinach odbudowano zniszczoną cerkiew, do której ikonostas, część wyposażenia oraz nową Tichwińską ikonę przywieziono z południa Polski. Mimo to, iż cudotwórczy wizerunek uległ zniszczeniu, kult ikony Tichwińskiej pozostał. W czasach powojennych powiązany został z ikoną Bogarodzicy dużych rozmiarów, umieszczoną w *kiocie* po lewej stronie.

Obraz jest pisany farbami olejnymi na płótnie o wymiarach 130×85 cm. W centralnej części ikony widnieje w całej postaci stojąca na obłokach Matka Boża z Jezusem. Bogarodzica jest ubrana w niebieską suknię i czerwony płaszcz, okrywający także głowę, zaś Chrystus prawą ręką błogosławi, a w lewej trzyma rulon papieru. Ponadto na ikonie znajduje się troje małych dzieci, wpatrujących się w Matkę Bożą¹⁹.

¹⁶ M. Bołtryk, *Krzyże na kurhanie*, [online], <http://www.przegladprawoslawny.pl/artic les.php?id.n=2701&id=8>, [dostęp: 10.07.2017].

¹⁷ G. Sosna, A. Troc-Sosna, *Parafia w Żerczycach*, Białystok 2001, s. 18–19.

¹⁸ Tamże, s. 15.

¹⁹ Archiwum Wojewódzkiego Urzędu..., karta nr 5870.

Pamięć ikony Tichwińskiej przypada na 9 lipca, lecz w Żerczycach wierni szczególnie adorują cudowny obraz w niedzielę poprzedzającą dzień czci Apostołów Piotra i Pawła. Podczas parafialnego święta do Żerczyc tłumnie przybywają wierzący z bliższych i dalszych miejscowości.

Na terenie Parafii w Żerczycach, we wsi Żurobice, mieści się filialna cerkiew św. Archanioła Michała. Właśnie tam „być może już od końca XVII lub początku XVIII wieku”²⁰ znajdowała się Żurobicka-Rudniańska ikona Bogarodzicy, będąca kopią ikony Rudniańskiej. Była ona napisana na płótnie i oprawiona w złożone ramy. Oblicza Matki Bożej i Jezusa były smagłe i surowe, a głowy obojga wieńczyły korony. W górnej części ikony umieszczony został napis w języku cerkiewnosłowiańskim: „Słowo Ciałem się stało”, natomiast na dole *gdy ludzie czynią niegodziwe postęпки, tam cenniejsze od złota wstawiennictwo Marii, żelazne serce nawraca do Boga*²¹.

W 1845 roku pożar strawił cerkiew w Żurobicach. Wszyscy byli przekonani, że taki sam los spotkał także cudotwórczy obraz. Matka Boża jednak okazała ludowi łaskę. Jak wielka była radość parafian, gdy odnaleźli oni cudownie ocalałą, nietkniętą przez pożar ikonę Bogarodzicy w innym miejscu na kamieniu. Od tej pory kult ikony Matki Bożej w Żurobicach nasilił się jeszcze bardziej. Uznano też, że w tym miejscu powinna być odbudowana świątynia.

Ikone szczególnie adorowano w dniu świąt Bogarodzicy, jednak pod koniec XIX wieku ustanowiono dzień Jej pamięci na 12 października.

Obraz Matki Bożej Żurobickiej-Rudniańskiej był niezwykle czczony w przeszłości, jednak po II wojnie światowej jego kult zmalał. W tym czasie przeważająca większość parafian zmuszona została do przesiedlenia się na wschód i prawdopodobnie wtedy też cudowny wizerunek opuścił żurobicką świątynię.

Obecnie w cerkwi po lewej stronie w *kiocie* znajduje się papierowa kopia owej ikony. Oprócz niej zachowała się także XIX-wieczna chorągiew z napisanym na płótnie farbami olejnymi wizerunkiem Żurobickiej-Rudniańskiej ikony Bogarodzicy. Według źródeł ofiarowana została ona w 1860 roku przez Matwieja Kuchorczyka²². Ponadto w świątyni znajduje się również obraz Matki Bożej na feretronie. Jest to ikona Marii Panny w stylu barokowym, pochodząca z XVIII wieku²³.

²⁰ J. Charkiewicz, *Tobą raduje się...*, s. 248.

²¹ Tamże, s. 248.

²² Archiwum Wojewódzkiego Urzędu..., karta nr 1884.

²³ Tamże, karta nr 1883.

Z kultem ikon, zwłaszcza maryjnych, często łączy się kult mającej moc uzdrawiania wody. Tak też było w przypadku terenu, na którym stoi świątynia w Żurobicach. Cudowne źródło znajdowało się około kilometra od wsi, skąd jeszcze w latach 60. ubiegłego stulecia wytryskała woda. Uzdrawiającą moc wody potwierdziły relacje naocznych świadków. Jedna z mieszkanki Żurobic opowiadała o chorobie skóry, na którą zapadła jej rodzina. Obmyła ona bliskich wodą z cudownego źródła, po czym dolegliwości zaczęły ustępować. Inna wierząca kobieta wspominała o tym, jak w jej gospodarstwie nie wiadomo dlaczego zaczęły padać zwierzęta. Poświęcono więc całe obejście cudowną wodą, co sprawiło, że pomór ustał²⁴.

Źródło, choć przez wiele lat było zaniedbane, przetrwało do dziś. Na początku XXI wieku miejsce, gdzie ono wybija, zostało ogrodzone, postawiono krzyż. W ostatnią niedzielę lipca w żurobickiej cerkwi jest sprawowana Święta Liturgia, po niej wszyscy wierni udają się nad cudowne źródło. Tam uczestniczą oni w obrzędzie poświęcenia wody, którą następnie z wiarą i modlitwą zabierają do swych domów.

Jak wiadomo, na Podlasiu znajduje się wiele ikon Matki Bożej, przed którymi prawosławni wierni wnoszą gorliwe modlitwy, prosząc o pomoc, uzdrowienie. Powyżej przytoczone przykłady cudotwórczych obrazów świadczą o tym, że kult ikon Bogarodzicy nie słabnie do dziś, a wierni, jak przed wiekami, pielgrzymują i proszą o wstawiennictwo Najświętszą Marię Pannę.

L I T E R A T U R A

Bołtryk M., *Krzyże na kurhanie*, [online], http://www.przekladprawoslawny.pl/articles.php?id_n=2701&id=8, [12.07.2017].

Charkiewicz J., *Tobą raduje się całe stworzenie*, Warszawa 2007.

Klimaszewski C., *Legenda z Żurobic – Źródło z cudowną wodą bije wśród olszyny*, [online], <http://siemiatyczne.com.pl/notatnik-historeczny/681-legenda-z-urobic-rodo-z-cudown-wod-bije-wrod-olszyny-.html>, [13.07.2017].

Matus I., *Historia parafii Opieki Matki Bożej w Puchłach*, [w:] *Kalendarz prawosławny 2016*, Białystok 2015.

Matus I., *Schylek Unii i proces restytucji prawosławia w obwodzie białostockim w latach 30. XIX wieku*, Białystok 2013.

Matus I., *W Puchłach, Stawku, Trześciance: z dziejów oświaty ludu białoruskiego na Podlasiu*, Białystok 2000.

²⁴ C. Klimaszewski, *Legenda z Żurobic – Źródło z cudowną wodą bije wśród olszyny*, [online], <http://siemiatyczne.com.pl/notatnik-historeczny/681-legenda-z-urobic-rodo-z-cudown-wod-bije-wrod-olszyny-.html>, [dostęp: 13.07.2017].

- Sosna G., Troc-Sosna A., *Parafia w Żerczycach*, Białystok 2001.
- Sosna G., Troc-Sosna A., *Święte miejsca i cudowne ikony. Prawosławne sanktuaria na Białostocczyźnie*, Białystok 2001.
- Szpakowski Z., *Czy ślad najstarszej organizacji parafialnej?*, „Więź” 1966, Nr 10 (102).
- Tradigo A., *Ikony i święci prawosławni*, Warszawa 2011.
- Бреннь Я., *Особенности религиозного быта крестьян Бельского уезда Гродненской губернии*, “Литовския Епархальныя Ведомости за 1887 г.”, № 1–2, Вильна 1888, с. 5.
- Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Białymstoku [karty poszczególnych zabytków].

Р Э З Ю М Е

ЦУДАТВОРНЫЯ ІКОНЫ БАГАРОДЗІЦЫ
Ў ПРЫХОДАХ ПУХЛЫ І ЖЭРЧЫЦЫ

Ікона займае ў Праваслаўнай Царкве надзвычай важнае месца. Маці Божая, а таксама яе цудоўныя выявы адыгрываюць вялікую ролю ў жыцці праваслаўных хрысціян. У артыкуле разглядаецца гісторыя культу цудоўных абразоў Багародзіцы: Пакравоў у праваслаўным прыходзе ў Пухлах, а таксама Ціхвінскай і Журобіцка-Руднянскай ікон, якія знаходзяцца ў праваслаўным прыходзе ў Жэрчыцах. Падкрэслена, што, нягледзячы на шматлікія выпрабаванні, яны дасюль аточаны асаблівай пашанай, а пілігрымы, якія перад імі моляцца, атрымліваюць апаленне і ласку ад Багародзіцы.

Ключавыя словы: Багародзіца, цудатворныя іконы, культ ікон, Пухлы, Жерчыцы, Журобіцы.

S U M M A R Y

MIRACLE ICONS OF THE MOTHER OF GOD
IN PUKHLY AND ZHERCHITSE PARISHES

The icon in Orthodox Church occupies an important place. The Mother of God and her miracle images play a crucial role in the life of Orthodox Christians. In the article the worship of miracle icons from Pukhly and Zherchitse parishes has been analyzed. The author emphasizes that the icons are still enshrined. Pilgrims who pray in front of them return to health and St. Mary the Virgin grants them mercy.

Key words: the Mother of God, miracle icons, icon worship, Pukhly, Zherchitse, Zhurobytse.